

Sygn. akt VII Ka 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Dorota Lutostańska,

SO Remigiusz Chmielewski,

Protokolant st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r.

sprawy S. S. (1), C. D., P. B. i D. K.

oskarżonych o przestępstwo z art. 280§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 158§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk, art. 190§1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 4 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 611/12

I zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Giżycku przekazuje,

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. R. kwotę 1008 (jeden tysiąc osiem) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonych C. D. i P. B. wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 231,84 (dwieście trzydzieści jeden złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) zł tytułem podatku VAT od tej opłaty oraz na rzecz adwokata J. B. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego D. K. wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) zł tytułem podatku VAT od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 15/15

UZASADNIENIE

1.S. S. (1) i 2.C. D. zostali oskarżeni o to, że:

I w nocy z 4 na 5 sierpnia 2012r. w G. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi osobami nieletnimi, po uprzednim zastosowaniu przemocy polegającej na wzięciu udziału w pobiciu J. N. w ten sposób, że zadawali mu uderzenia pięściami i po uprzednim przewróceniu na ziemię kopali go po całym ciele, w wyniku czego J. N. doznał urazu wielomiejscowego ze stłuczeniem okolicy łokcia lewego i klatki piersiowej, przez co narażony został na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku z art. 157§ 1 kk, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego marki H. W. o wartości 750zł, portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 80zł, dowodu

osobistego, dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz pieniędzy w kwocie 20zł, łącznie mienia o wartości 850zł na szkodę J. N.

tj. o czyn z art. 280§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w z w- z art. 11 §2 kk

3.P. B. i 4. D. K. a nadto **S. S. (1)** zostali oskarżeni o to, że:

II w nocy 2 sierpnia 2012r. w G. na ulicy (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, wzięli udział w pobiciu D. W., w ten sposób, że zadawali wymienionemu uderzenia rękoma oraz nogami po całym ciele, zaś P. B. zadał ponadto wymienionemu uderzenia metalową pałką teleskopową w twarz, powodując obrażenia ciała w postaci stłuczenia tkanek miękkich twarzy, przez co wymieniony narażony został na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo wystąpienia skutku określonego w art. 156§ 1 kk lub wart. 157§ 1 kk

tj. o czyn z art. 158§1 kk w z w. z art. 57a§1 kk,

zaś wobec P. B. o czyn z art. 159 kk w zw. z art. 57a§1 kk

a nadto **S. S. (1)** został oskarżony o to, że:

III w nocy 2 sierpnia 2012r. w G. na ulicy (...) - (...) groził D. W. pozbawieniem życia, przy czym wypowiedziana groźba wzbudziła w wymienionym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona

tj. o czyn z art. 190§1 kk

a nadto **C. D.** został oskarżony o to, że:

IV w nocy z 4 na 5 sierpnia 2012r. w G. na ul. (...) kopnął w twarz M. S., w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci rozcięcia i opuchnięcia wargi dolnej, czym spowodował u w/w naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni

tj. o czyn z art. 157§2 kk

Sąd rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie II K 611/12

1/ oskarżonych S. S. (1) i C. D. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu w pkt I aktu oskarżenia z tym, że ustalił, iż J. N. doznał stłuczenia twarzoczaszki, stłuczenia klatki piersiowej oraz okolicy ramienia i łokcia lewego oraz ustalił, że pokrzywdzony narażony został na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§ 1 kk lub w art. 157§ 1 kk i za to na podstawie art. 280§ 1 kk w zb. z art. 158§ 1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk skazał oskarżonych, zaś na podstawie art. 280§ 1 kk w zw. z art. 11 §3 kk wymierzył oskarżonemu S. S. (1) karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności, a oskarżonemu C. D. karę 2 (dwa) lat i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności.

2/ oskarżonych P. B., D. K. i S. S. (1) uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu w pkt II aktu oskarżenia z tym, że ustala, iż pokrzywdzony narażony został na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§ 1 kk lub w art. 157§ 1 kk i za to na podstawie art. 158§ 1 kk w zw. z art. 57a§ 1 kk oskarżonego D. K. skazał na karę 1 (jeden) roku i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonego S. S. (1) skazał na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności, zaś oskarżonego P. B. na podstawie art. 159 kk w zw. z art. 57a§ 1 kk skazał na karę 1 (jeden) roku i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 57a§2 kk zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego D. W. nawiązkę w kwocie po 500 (pięćset) złotych.

3/ na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek pałki teleskopowej z czarną rękojeścią, tj. dowodu rzeczowego znajdującego się w aktach sprawy na k. 241.

4/ oskarżonego S. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt III aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 190§ 1 kk skazał go na karę 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności.

5/ oskarżonego C. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt IV aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 157§2 kk skazał go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

6/ na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk połączył wymierzone oskarżonym S. S. (1) oraz C. D. jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu S. S. (1) karę łączną 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu C. D. karę łączną 2 (dwa) lat i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

7/ na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej:

- kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu S. S. (1) okres zatrzymania od dnia 2 sierpnia 2012r. do dnia 3 sierpnia 2012r. oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 5 sierpnia 2012r. do dnia 14 października 2013r.,

- kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu C. D. okres zatrzymania od dnia 5 sierpnia 2012r. do dnia 6 sierpnia 2012r.,

kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. B. okres zatrzymania w dniu 5 sierpnia 2012r. oraz od dnia 16 sierpnia 2012r. do dnia 17 sierpnia 2012r.,

- kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. K. okres zatrzymania od dnia 2 sierpnia 2012r. do dnia 3 sierpnia 2012r.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych.

Obrońca S. S. (1), C. D., P. B. powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej:

I uznania oskarżonego S. S. (1) winnym popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt. I, II i III aktu oskarżenia - w całości na jego korzyść,

II uznania oskarżonego C. D. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. I aktu oskarżenia - w całości na jego korzyść,

III uznania oskarżonego P. B. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. II aktu oskarżenia - w całości na jego korzyść.

Skarżący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I w zakresie dotyczącym oskarżonego S. S. (1)

1/ w zakresie czynu z pkt. I aktu oskarżenia:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na wadliwym przyjęciu, iż oskarżony S. S. (1) dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie oraz braku dostatecznych i jednoznacznych dowodów świadczących o przestępczym działaniu oskarżonego,

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającego na:

a/ naruszeniu przepisu art. 4 kpk poprzez niezachowanie i zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd uwzględnił jedynie dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne okoliczności, które przemawiały na jego korzyść,

b/ naruszeniu przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny,

c/ naruszenie przepisu art. 5 § 2 kpk poprzez uznanie, iż wina oskarżonego w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi wątpliwości podczas gdy w niniejszej sprawie pozostało wiele nie dających się wyjaśnić wątpliwości, wobec czego winno się je rozstrzygać na korzyść oskarżonego - brak jednoznacznych dowodów na udział S. S. (1) w przestępczym działaniu na szkodę pokrzywdzonego J. N.,

2/ w zakresie czynu z pkt. II aktu oskarżenia:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na wadliwym przyjęciu, iż oskarżony S. S. (1) dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie oraz braku dostatecznych i jednoznacznych dowodów świadczących o przestępczym działaniu oskarżonego,

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającego na:

a/ naruszeniu przepisu art. 4 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd uwzględnił jedynie dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne okoliczności, które przemawiały na jego korzyść,

b/ naruszeniu przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny,

c/ naruszenie przepisu art. 5 § 2 kpk poprzez uznanie, iż wina oskarżonego w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi wątpliwości podczas gdy w niniejszej sprawie pozostało wiele nie dających się wyjaśnić wątpliwości, wobec czego winno się je rozstrzygać na korzyść oskarżonego - brak jednoznacznych dowodów na udział S. S. (1) w przestępczym działaniu na szkodę pokrzywdzonego D. W.,

3/ w zakresie czynu z pkt. III aktu oskarżenia:

-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na wadliwym przyjęciu, iż oskarżony S. S. (1) dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 190 § 1 kk, mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie oraz braku dostatecznych jednoznacznych dowodów świadczących o przestępczym działaniu oskarżonego - jedyny dowód który miałby świadczyć o kierowaniu gróźb karalnych przez oskarżonego to dowód z przesłuchania pokrzywdzonego D. W., który słuchany na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Giżycku nie potrafił wskazać jakie słowa miały paść z ust oskarżonego, a na pewno nie potwierdził, iż S. S. (1) miał grozić mu pozbawieniem życia,

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającego na:

a/ naruszeniu przepisu art. 4 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd uwzględnił jedynie dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne okoliczności, które przemawiały na jego korzyść,

naruszeniu przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny,

b/ naruszenie przepisu art. 5 § 2 kpk poprzez uznanie, iż wina oskarżonego w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi wątpliwości podczas gdy w niniejszej sprawie pozostało wiele nie dających się wyjaśnić wątpliwości, wobec czego winno się je rozstrzygać na korzyść oskarżonego,

II w zakresie dotyczącym oskarżonego C. D.

1/ w zakresie czynu z pkt. I aktu oskarżenia:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na wadliwym przyjęciu, iż oskarżony C. D. dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w z w. z art. 11 § 2 kk, mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie oraz braku dostatecznych i jednoznacznych dowodów świadczących o przestępczym działaniu oskarżonego,

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającego na:

a/ naruszeniu przepisu art. 4 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd I uwzględnił jedynie dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne okoliczności, które przemawiały na jego korzyść,

b/ naruszeniu przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny,

c/ naruszenie przepisu art. 5 § 2 kpk poprzez uznanie, iż wina oskarżonego w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzi wątpliwości podczas gdy w niniejszej sprawie pozostało wiele nie dających się wyjaśnić wątpliwości, wobec czego winno się je rozstrzygać na korzyść oskarżonego - brak jednoznacznych dowodów na udział C. D. w przestępczym działaniu na szkodę pokrzywdzonego J. N., który w swoich zeznaniach nie miał pewności, iż w/w brał czynny udział w przestępczych działaniach podejmowanych przez sprawców na jego szkodę,

III w zakresie dotyczącym oskarżonego P. B.

1/ w zakresie czynu z pkt. II aktu oskarżenia:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na wadliwym przyjęciu, iż oskarżony P. B. dopuścił się czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 159 kk w zw. z art. 57a §1 kk, mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie oraz braku dostatecznych i jednoznacznych dowodów świadczących o przestępczym działaniu oskarżonego oraz braku właściwej analizy Sądu co do uznania, iż P. B. posługiwał się innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, którym miała być metalowa pałka teleskopowa,

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegającego na:

a/ naruszeniu przepisu art. 4 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu, bowiem w skarżonym orzeczeniu Sąd uwzględnił jedynie dowody dla oskarżonego niekorzystne pomijając całkowicie wszystkie inne okoliczności, które przemawiały na jego korzyść,

b/ naruszeniu przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny.

W:przypadku nie uwzględnienia przez Sąd odwoławczy wyżej podniesionych zarzutów, z dalekiej ostrożności procesowej podniósł zarzut rażącej niewspółmierności i niesprawiedliwości orzeczonych wszystkim w/w oskarżonym kar jednostkowych pozbawienia wolności, co w konsekwencji doprowadziło do wydania w stosunku do S. S. (1) i C. D. kar łącznych pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania na stosowny okres próby podobnie zresztą jak w przypadku kary orzeczonej wobec P. B., która została wymierzona bez warunkowego zawieszenia wykonania na stosowny okres próby w sytuacji gdy oskarżeni są młodocianymi wobec czego przy wymierzaniu kar Sąd meriti w myśl wykładni art. 54 § 1 kk powinien kierować się tym, aby sprawcę wychować.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez:

a/ uniewinnienie oskarżonego S. S. (1) od wszystkich zarzucanych mu czynów, tj. zarzutu I, II i III a/o,

b/ uniewinnienie oskarżonego C. D. od czynu zarzucanego mu w pkt. I a/o oraz orzeczenie znacznie łagodniejszej (w niższym wymiarze) kary pozbawienia wolności za czyn z pkt. IV a/o z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na stosowny okres,

c/ zakwalifikowanie działania P. B. co do zarzucanego w pkt. II czynu jako przestępstwa z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i wymierzenie mu z tego tytułu znacznie łagodniejszej kary, pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na stosowny okres próby,

ewentualnie

d/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji lub ewentualnie

e/ wymierzenie znacznie łagodniejszych kar częściowych pozbawienia wolności i w konsekwencji wymierzenie kar łącznych, które zostaną orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na stosowny okres próby - dotyczy oskarżonych S. S. (1) i C. D., co do zaś P. B. po zmianie kwalifikacji prawnej zarzucanego mu czynu z art. 159 kk na 158 § 1 kk znaczne złagodzenie kary pozbawienia wolności i orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem wykonania na stosowny okres próby.

Obrońca D. K. wyrok zaskarżyła co do tego oskarżonego i zarzucił mu:

- błąd w ustaleniach faktycznych, polegając\ na przyjęciu, że zebrane w sprawie dowody potwierdzają winę oskarżonego w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia,

- obrazę prawa procesowego w postaci art. 410 k.p.k. i art. 424§1 k.p.k. przez nie wzięcie pod uwagę wszystkich okoliczności wynikających z wyjaśnień oskarżonych i oraz wyrzutowe potraktowanie zeznań świadków i świadka pokrzywdzonego: D. W., M. P., Ł. K., A. M.. S. S. (2) i J. J. , szczególnie w zakresie ilości osób biorących w zdarzeniu.

Skarżąca wskazując na powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego wyrok i przekazanie sprawę do ponownego rozpoznania lub ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyrok i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w takim zakresie w jakim podniesione w niej okoliczności oraz przede wszystkim te wynikające z akt sprawy nakazują uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim podnieść należy, że nie było prawidłowe łączne prowadzenie już w postępowaniu przygotowawczym a następnie przez Sąd Rejonowy spraw dotyczących czynów z pkt. I i IV dotyczących oskarżonych S. S. (1), C. D., P. B. i z pkt. II i III dotyczących S. S. (1), P. B. i D. K.. Zwrócić bowiem uwagę należy, że zarzuty dotyczące zdarzeń z nocy z 4 na 5 sierpnia 2012 r. gdzie osobami pokrzywdzonymi byli J. N. i M. S. zostały postawione S. S. (1) i C. J. D. przy czym w ramach czynności związanych z przestępstwami z art.280§1 kk i z art.157§2 kk **był przesłuchany ale w charakterze świadka także P. B.** – porównaj k. 159-160. P. B. złożył tam zeznania opisujące rolę w zdarzeniach oskarżonych S. S. (1) i C. J. D.. Tymczasem w sytuacji gdy P. B. i wymienieni oskarżeni w postępowaniu rozpoznawanym przez Sąd I instancji występowali w tych samych rolach procesowych tj. oskarżonych nie było możliwe wykorzystanie zeznań P. B. z dnia 5 sierpnia 2012 r. celem oceny zachowania S. S. (1) i C. J. D. z nocy z 4 na 5 sierpnia 2012 r. Ma to także o tyle znaczenie o ile zważy się na to, że wskazani oskarżeni na rozprawie nie przyznali się do popełnienia czynu na szkodę J. N.– porównaj k.444 odw i k. 446.

To uchybienie ma takie znaczenie, że możliwe było w oparciu o treść art.436 kpk ustosunkowanie się do wniesionego środka odwoławczego w wyniku, którego konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania **przy czym przede wszystkim odrębnie należy rozstrzygać kwestie odpowiedzialności za czyny z pkt. I i IV oraz z pkt. II i III aktu oskarżenia.** W konsekwencji co do zarzutów z pkt. I i IV P. B. winien być przesłuchany w charakterze świadka przy czym celowym jest aby wymieniony ustosunkował się do protokołu jak na k.159-160.

Wobec przyczyny uchylenia wyroku przedwczesne jest szersze ustosunkowywanie się do zarzutów obrońcy oskarżonych przy czym Sąd I instancji winien w odpowiedni sposób się do nich odnieść przy ponownym rozpoznaniu. Jedynie zaakcentować należy konieczność wnikliwej analizy zeznań pokrzywdzonych co do czynów, które miały być popełnione na ich szkodę.

Co do zarzutów apelacji obrońców przeciwko rozstrzygnięciu odnośnie czynów z pkt. II i III to dodatkowo zauważyć należy, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku zwłaszcza jeśli chodzi o analizę dowodów dotyczących pobicia D. W. jest bardzo lakoniczne- porównaj k.813 odw. W istocie Sąd I instancji wymienił świadków, którzy mieli świadczyć o zawinięciu oskarżonych D. K., P. B. i S. S. (1) i zbiorczo ocenił ich relację. Jedynie nieco szerzej odniesiono się do zeznań M. K.. Zwrócić jednakże uwagę należy, że zeznania świadków były rozbieżne co do liczby napastników a ponadto nie wszyscy świadkowie wskazywali na S. S. (1), przy czym co do tego ostatniego, to zwrócić uwagę należy, że S. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznawał się do popełnienia czynu z art.158§1 kk.

Odnośnie czynu dotyczącego pobicia D. W., to wnikliwej analizy wymaga także ustalenie czy przedmiot, którym posługiwał się P. B. jest niebezpiecznym narzędziem w rozumieniu art.159 kk. Pomocne w tym celu winny mieć okoliczności wynikające z treści protokołu jak na k.10-12, a w szczególności wskazany tam nr pałki teleskopowej.

Wreszcie przy ponownym rozpoznaniu należy dążyć do tego aby nie dochodziło do takiego odroczenia jakie miało miejsce pomiędzy dniem 14 października 2013 r. – k. 660 a dniem 28 lipca 2014 r.- k.772.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok uchylono i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Giżycku przekazano – art.437§2 kpk, art.438pkt.1-3 kpk.

Z uwagi na wykonywaną obronę z urzędu orzeczono na podstawie art.29 ustawy prawo o adwokaturze o stosownym wynagrodzeniu powiększonym o podatek VAT.